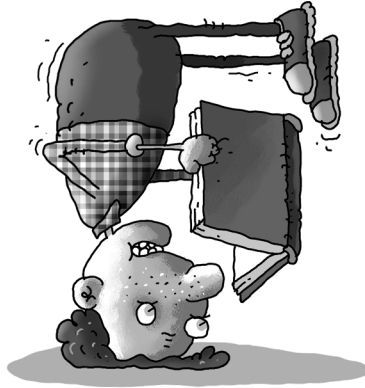

Louis Sachar

PAHUPIDIKOOLI ISEMOODI LOOD

Illustreerinud Hillar Mets
Tõlkinud Leelo Märjamaa

Draakon & Kuu

Original:
SIDEWAYS STORIES FROM WAYSIDE SCHOOL
by Louis Sachar
Text Copyright ©1978 by Louis Sachar

© Tõlge Leelo Märjamaa, Draakon & Kuu, 2008
© Illustratsioonid Hillar Mets, Draakon & Kuu, 2008

Toimetanud Rein Põder
Kujundanud Blue Shoe/Leelo Märjamaa

Trükkinud Printon
Kolmas kordustrükk

ISBN 978-9985-9723-5-9

Draakon & Kuu
Viru 16, pk 1a, 10140 Tallinn
www.draakonkuu.com

Sisukord

1. Proua Mürk . . . 11
2. Proua Päril . . . 18
  3. Joe . . . 23
  4. Sharie . . . 30
  5. Todd . . . 34
  6. Bebe . . . 40
7. Kalvin . . . 45
8. Myron . . . 51

9. Maurecia . . . 56
10. Paul . . . 61
11. Dana . . . 68
12. Jason . . . 73
13. Rondi . . . 80
14. Sammy . . . 85
15. Deedee . . . 91
16. D.J. . . . 98
17. John . . . 102
18. Leslie . . . 106
19. Preili Zarv . . . 112
20. Kathy . . . 113
21. Ron . . . 118
22. Kolm Erikut . . . 123
23. Allison . . . 127
24. Dameon . . . 132
25. Jenny . . . 138
26. Terrence . . . 144
27. Joy . . . 150
28. Nancy . . . 156
29. Stephen . . . 162
30. Louis . . . 168

Sissejuhatus

Selles raamatus on kokku kolmkümmend lugu Pahupidikooli lastest ja õpetajatest. Aga veel enne kui me nendeni jõuame, pean ma teile üht asjaolu selgitama.

Pahupidikool ehitati kogemata püstipidi.

See pidi olema ühekorruseline hoone, kus oleks kõrvuti kolmkümmend klassiruumi. Kuid

selle asemel ehitati kolmekümnekorruseline hoone, kus igal korrusel asub üks klassiruum. Ehitajad ütlesid, et nad väga vabandavad.

Pahupidikooli lastele meeldib, et nende koolimaja on püstipidi ehitatud. Neil on seetõttu eriliselt suur mänguväljak.

Kõik lapsed ja õpetajad, kellest siin raamatus juttu tuleb, on seotud klassiga, mis asub kõige kõrgemal korrusel. Seega on siin kolmkümmend lugu Pahupidikooli kolmekümnendalt korruselt.

Räägitakse, et need lood on veidrad ja naljakad. Tõenäoliselt vastab see tõele. Aga kui ma Pahupidikooli lastele teie kohta lugusid jutustasin, arvasid nad, et hoopis teie olete veidrad ja naljakad. Tõenäoliselt vastab ka see tõele.

1. Proua Mürk

Proua Mürgil oli pikk keel ja teravad kõrvad. Ta oli Pahupidikooli kõige kurjem õpetaja. Ta õpetas kolmekümnenda korruse klassis.

“Kui te, lapsed, sõna ei kuula,” hoiatas ta, “või kui te valesti vastate, siis ma liigutan oma kõrvu, ajan keele suust välja ja muudan teid õunaks!”

Proua Mürgile ei meeldinud lapsed, aga ta armastas õunu.

Joe ei osanud liita. Ta ei osanud isegi kümneni lugeda. Aga ta teadis, et kui ta valesti vastab, muudab proua Mürk ta õunaks. Sellepärast kirjutas ta Johni pealt maha. Talle ei meeldinud maha kirjutada, kuid proua Mürk polnud teda kunagi liitma õpetanud.

Ühel päeval nägi proua Mürk, et Joe kirjutas Johni pealt maha. Õpetaja liigutas oma kõrvu — algul paremat, siis vasakut —, ajas keele suust välja ja muutis Joe õunaks. Seejärel muutis ta ka Johni õunaks, kuna too oli lubanud Joel enda pealt maha kirjutada.

“Kuulge, see pole aus!” ütles Todd. “John tahtis oma sõpra aidata.”

Proua Mürk liigutas oma kõrvu — algul paremat, siis vasakut —, ajas keele suust välja ja muutis Toddi õunaks. “Kas kellelgi on veel midagi öelda?”

Kõik olid vait.

Proua Mürk naeris ja asetas kolm õuna enda ette lauale.

Stephen hakkas nutma. Ta ei saanud midagi parata. Tal oli nii suur hirm.

“Nutmine on minu klassis keelatud,” ütles proua Mürk. Ta liigutas oma kõrvu — algul paremat, siis vasakut —, ajas keele suust välja ja muutis Stepheni õunaks.

Kogu ülejäänud päeva istusid lapsed hiirvaikselt. Kui nad koju läksid, olid nad nii hirmul, et ei julgenud isegi oma vanematega rääkida.

Aga Joe, John, Todd ja Stephen ei saanud koju minna. Proua Mürk jättis nad oma lauale. Nad võisid seal omavahel suhelda, aga neil polnud suurt millestki rääkida.

Nende vanemad olid väga mures. Nad ei teadnud, kus nende lapsed viibivad. Keegi ei paistnud seda teadvat.

Järgmisel päeval jäi Kathy kooli hiljaks. Niipea kui ta klassi astus, muutis proua Mürk ta õunaks.

Paul aevastas tunni ajal. Ta muudeti õunaks.

Nancy ütles “Terviseks!”, kui Paul aevastas. Proua Mürk liigutas oma kõrvu — algul paremat, siis vasakut —, ajas keele suust välja ja muutis Nancy õunaks.

Terrence kukkus toolilt maha. Ta muudeti õunaks.

Maurecia üritas plehku pista. Ta oli poolel teel ukseni, kui proua Mürgi parem kõrv liikuma hakkas. Kui tüdruk ukseni jõudis, liikus proua Mürgi vasak kõrv. Maurecia lükkas ukse lahti ja tal oli üks jalg juba uksest väljas, kui proua Mürk keele suust välja ajas. Maurecia muutus õunaks.

Proua Mürk võttis maast õuna ja asetas teiste juurde lauale. Siis juhtus midagi naljakat. Proua Mürk pööras ennast ringi, komistas kriidi otsa ja lendas pikali.

Kolm Erikut purskasid naerma. Nad muudeti õunteks.

Proua Mürgil oli laual tosin õuna: Joe, John, Todd, Stephen, Kathy, Paul, Nancy, Terrence, Maurecia ja kolm Erikut — Erik Frii, Erik Peekon ja Erik Ernes.

Õues korda pidav Louis astus klassi. Lapsed ei olnud vahetunniks õue ilmunud. Ta oli kuulnud, et proua Mürk on kuri õpetaja. Sellepärast tuli ta asja uurima. Ta märkas proua Mürgi laual kahteist õuna. Ma eksisin, mõtles Louis. Proua Mürk peab küll olema hea õpetaja, kui lapsed talle õunu toovad. Ja Louis läks tagasi mänguväljakule.

Järgmisel päeval muudeti veel tosin õpilast õunteks. Louis, õue korrapidaja, tuli uuesti klassi. Ta nägi proua Mürgi laual kahtekümmend nelja õuna. Klassis istus ainult kolm last. Ta peab küll maailma parim õpetaja olema, mõtles Louis.

Nädala lõpuks olid kõik lapsed õunteks muudetud. Proua Mürk oli väga õnnelik. “Nüüd ma võin koju minna,” ütles ta. “Ma ei pea enam õpetama. Ma ei pea enam kunagi kolmekümnendale korrusele kõndima.”

“Kuskile te ei lähe!” hüüdis Todd. Ta hüppas laualt üles ja põrkas vastu proua Mürgi nina. Kõik teised õunad tegid sedasama. Proua Mürk lendas põrandale. Õunad sadasid talle peale.

“Jätke kohe järele,” hüüdis proua Mürk, “või

ma muudan teid õunakastmeks!”

Aga õunad ei jätnud järele ja proua Mürk ei saanud midagi teha.

“Muutke meid tagasi lasteks!” nõudis Todd.

Proua Mürgil polnud valikut. Ta ajas keele suust välja, liigutas oma kõrvu — algul vasakut, siis paremat —, ja muutis õunad tagasi lasteks.

“Nii,” ütles Maurecia, “nüüd lähme otsime Louisi üles. Tema teab, mida teha.”

“Ei!” karjatas proua Mürk. “Ma muudan teid tagasi õunteks.” Ta liigutas oma kõrvu — algul paremat, siis vasakut — ja ajas keele suust välja. Aga Jenny näitas talle peeglit ja proua Mürk muutus ise õunaks.

Lapsed ei teadnud, mida nüüd teha. Neil polnud enam õpetajat. Kuigi proua Mürk oli kuri, arvasid lapsed, et ta ei peaks ikkagi õunaks jääma. Aga keegi neist ei osanud kõrvu liigutada.

Õue korrapidaja Louis astus klassi. “Kus proua Mürk on?” küsis ta.

Kõik olid vait.

“Küll mu kõht on tühi!” ütles Louis. “Vaevalt oleks proua Mürgil midagi selle vastu, kui ma ta õuna ära söön. Pealegi on tal neid alati nii palju.”

Louis võttis õuna, mis oli tegelikult proua Mürk, hõõrus selle särgi vastu läikima ja sõi ära.